

**SCHAATSEN BELGISCH KAMPIOENSCHAP
DRIEKLOR VOOR KRIS SCHILDERMANS, ANNE MICHIELS EN QUINTEN VANSANDEN**

‘Het is te gek voor woorden’

Er zullen weinig sportdisciplines zijn waarvoor onze landgenoten de grens moeten oversteken om hun nationale titel te behalen. Onze ijschaatsers wel, bij gebrek aan een reglementaire ijspiste in eigen land. **MARCEL VANHAM**

Ons land zal meer dan waarschijnlijk ook de komende jaren niet direct hoge toppen scheren in het allroundschaatsen. Er stonden door werk- en examenverplichtingen slechts vier deelnemers aan de start van het Belgisch kampioenschap. Alle vier begeleid door dezelfde trainer en coördinator Mathieu Vermeulen.

Omdat er in België geen schaatspiste is met de vereiste wedstrijdafmetingen, moesten Kris Schildermans, Anne Michiels, Quinten Vansanden en Rob Greyf voor dit nationale lintje de verre verplaatsing maken naar het Duitse Erfurt. Op deze topschaatsbaan mochten de vier Limburgers enkele minuten wat rondjes draaien.

‘Het is eigenlijk allemaal te gek voor woorden dat je daarvoor ruim 500 km ver moet rijden, terwijl de titelstrijd eigenlijk niet meer dan een formaliteit is. Gelukkig hadden we dit jaar een prima ijsbaan en mochten we nog op een aanvaardbaar uur schaatsen’, vertelt Kris Schildermans tijdens zijn terugreis. ‘Nu viel het BK samen met het Duits kampioenschap voor 23-jarigen en mochten we daarin meedelen.’ ‘Vorig jaar waren we nog met negen landgenoten, maar hun niveau was vrij laag. Neen, een kampioenschap als dit van Bel-

BELGEN MOESTEN IN HET DUITSE ERFURT SCHAATSEN VOOR DE NATIONALE EER

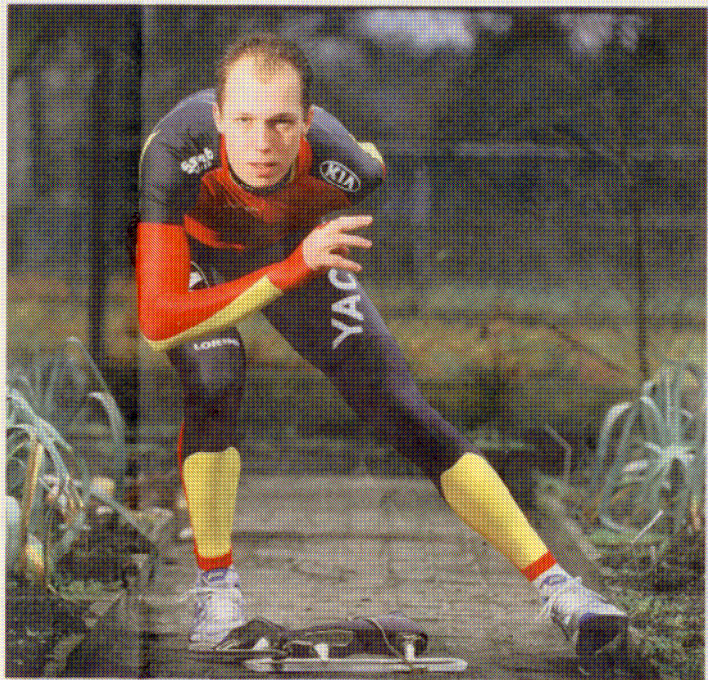

gië stelt jammergenoeg niets voor in vergelijking met dat van onze burens uit Nederland of Duitsland. Wij raken gewoon nog niet tot aan hun enkels door een gebrek aan trainingsmogelijkheden.’

‘Voor mezelf en de Lommelse Anne Michiels was dit kampioenschap niet meer dan een verplicht nummertje. We hadden onze titel al op zak voor de wedstrijd begon bij gebrek aan Belgische tegenstand. Wij moesten enkel de vier afstandswedstrijden (500 en 1500, 1500 en 3000 meter) uitrijden om onze medaille in de wacht te slepen.’

Olympische Spelen

‘Op zich was dit geen zware opdracht, maar ik wilde me natuurlijk wel eens meten met de jonge Duitse beloften die ik vrijwel allemaal heel goed ken. Zo heb ik deze wedstrijden op een verdienstelijke wijze geschaatst, zonder me te forceren.’ ‘Mogelijk was dit zelfs de laatste wedstrijd van dit seizoen, want

Bij gebrek aan ijsbaan treffen we Kris Schildermans tussen de prei in de tuin. © Yorick Janssens

ik weet pas op het einde van deze week of het BOIC mij al dan niet nog aanduidt om naar de Olympische Spelen in Vancouver te gaan.’ ‘Op de website van het BOIC kom ik nog altijd ‘in aanmerking’ voor een ticket, maar men laat maar niets van zich horen. Hiervan word ik zo moedeloos.

Of ik mij nu nog mag focussen op februari of niet is dus zeer de vraag. Ik verwacht dat ik met deze niet veel zeggende titel afscheid heb moeten nemen van het voorbije schaatsseizoen.’ ‘Toch kijk ik al uit naar de volgende winter, want dan heeft het EK plaats in Innsbruck. Al rijst ook hier de vraag of ik erbij zal

zijn. Door mijn mindere uitslagen in de Wereldbekerwedstrijden en het missen van de Olympische Spelen komt ook mijn topsportcontract bij het ministerie van Defensie in het gedrang. Mocht ik dat ook nog verliezen, zou het niet meer eenvoudig zijn om verder te doen zoals ik nu bezig was.’